

DECIZIA NR. 171

Directia generală a finanțelor publice Brasov, Biroul de soluționare a contestațiilor a fost sesizată de către Direcția Regională Vamală Brașov privind soluționarea contestației formulată de SC. X SRL.

Contestația a fost formulată împotriva Procesului Verbal de control întocmit de Direcția Regională Vamală Brașov prin care s-au stabilit obligații la bugetul de stat

Suma contestată se compune din :

- TVA;
- dobânzi privind TVA;
- penalități privind TVA.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art. 176 din OG. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală ,republicată.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. SC. X SRL contestă suma reprezentând TVA și accesorii aferente stabilite suplimentar prin Procesul Verbal de control de către organele de control vamale din cadrul Direcției Regionale Vamale Brașov.

Petenta consideră că nu a schimbat destinația mijlocului de transport- autoutilitara importat cu DVI din 27.04.2001, și precizează ca a beneficiat la momentul importului de scutire de la plata TVA conform art. 22 din Legea 133/1999.În motivație societatea precizează că a utilizat mijlocul fix conform destinației timp de mai bine de 2,5 ani și a fost valorificat datorită uzurii fizice și morale și cheltuielilor suplimentare generate de acestea astfel încât bunul nu mai putea fi utilizat în scopul pentru care a fost achiziționat..

Contestatară susține că organele de control vamal au interpretat în mod greșit prevederile legale în speță deoarece nu se specifică termenul în care trebuie păstrată destinația bunului .

II. În baza Ordinului de control din 13.06.2005, a H.G. nr. 1114/2001, a Deciziei nr. .., organele de control vamal au efectuat o acțiune de control ulterior la SC. X SRL în vederea verificării destinației mijlocului de transport, care a beneficiat la momentul importului de prevederile art.22 din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltare întreprinderilor mici și mijlocii și pct. 18 din H.G. nr. 244/2001 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999, respectiv de scutire de la plata taxelor vamale și TVA.

În urma verificării, organul de control vamal a constatat că în data de 02.12.2003 societatea a vândut mijlocul de transport în cauză fără să anunțe în prealabil autoritatea vamală , încălcând prevederile art. 71 din Legea 141/1997 și pct. 19 din H.G. nr. 244/2001 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999.

Astfel, în baza art. 144 și art. 148 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României, începând cu data schimbării destinației a luat naștere datoria vamală, drept pentru care s-au calculat drepturi vamale reprezentând TVA; dobânzi aferente TVA și penalități

III Având în vedere constatările organului de control, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării D.G.F.P.Brașov este de a stabili dacă societatea datorează drepturi de import în condițiile în care importă un mijloc de transport în regim de scutire de la plata taxelor vamale conform art. 22 din Legea 133/1999 iar la controlul ulterior s-a constatat că la data 02.12.2003 bunul importat și-a schimbat destinația, acesta făcând obiectul comercializării.

În drept art.22 din Legea nr. 133/1999 cu modificările ulterioare privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii prevede:

“ART. 22

Întreprinderile mici și mijlocii sunt scutite de la plata taxelor vamale pentru mașinile, instalațiile, echipamentele industriale, know-how, care se importă în vederea dezvoltării activităților proprii de producție și servicii și se achită din fonduri proprii sau din credite obținute de la bănci românești sau străine.”

În ceea ce privește obligațiile importatorilor care au beneficiat de facilități vamale, pct. 19 din H.G. nr. 244/1999 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 133/1999 precizează:

“19. La schimbarea destinației bunurilor importate scutite de la plata taxelor vamale întreprinderile mici și mijlocii sunt obligate să îndeplinească formalitățile legale privind importul bunurilor și să achite drepturile de import. În acest caz valoarea în vamă se calculează la cursul de schimb valutar valabil în ziua constatării schimbării destinației bunurilor în cauză.”

Totodată art. 71 din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României precizează:

“ART. 71

Importatorii sau beneficiarii importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior declarației vamale, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze înaintea autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări.”

În același sens art. 394 alin 2 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României specifică:

“(2) În cazul în care mărfurile urmează să fie utilizate în alte scopuri decât destinația declarată sau autoritatea vamală constată că au fost utilizate în alte scopuri, sunt aplicabile prevederile art. 71 din Codul vamal al României. Elementele de taxare în baza cărora se calculează drepturile de import sunt cele în vigoare la data schimbării destinației, valoarea în vamă fiind cea declarată la data importului. Încasarea drepturilor de import se face în

baza procesului-verbal de control sau, după caz, a actului constatator întocmit de autoritatea vamală.”

Având în vedere cele de mai sus se reține faptul că petenta , prin vânzare , a schimbat destinația bunurilor importate , considerate la data realizării importului ca mijloc fix importat pentru dezvoltarea activității proprii de producție și servicii, fiind scutit de plata drepturilor vamale . În urma înstrăinării acestui bun , prin vânzare , el a devenit o marfă, astfel încât contestatoarea avea obligația să înștiințeze organele vamale care urmau să aplice regimul vamal aferent noii utilizări.

Referitor la momentul nașterii datoriei vamale art. 144 pct.b din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României specifică:

“ART. 144

(1) Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri:

b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;”

Așa cum se precizează în legislație , datoria vamală ia naștere de la data utilizării bunului în alte scopuri decât cele stabilite la acordarea facilității.Astfel , începând cu data de 02.12.2003, așa cum a rezultat din factură , pentru mijlocul de transport care a beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale , a luat naștere o astfel de datorie , drept pentru care s-a reținut că organele vamale au calculat în mod legal în sarcina contestatoarei diferențele de taxe vamale, TVA și accesoriile aferente .

Față de cele arătate nu se poate reține în soluționarea favorabilă a contestației susținerea petentei referitoare la termenul în care trebuie păstrată destinația bunului importat întrucât conform prevederilor legale mai sus menționate rezultă că bunul pentru care s-a acordat facilitățile de import trebuie să fie exploatat în scopul dezvoltării activității proprii pe toată durata normată de funcționare. Stabilirea unui termen prin lege nici nu era posibilă în condițiile în care fiecare bun are propria durată normată de funcționare.

Conform Legii nr. 15/1994 republicată cu modificările ulterioare, rezultă faptul că durata normată de funcționare a mijlocului de transport importat este 5 ani . Din documentele anexate la dosarul cauzei se constată că mijlocul de transport a fost utilizat 2.5 ani iar valoarea rămasă neamortizată a fost de .. astfel încât petenta a beneficiat de facilitățile Legii nr.133/1999 de la data de 27.04.2001 când s-a efectuat importul până la data de 02.12.2003 , când s-a schimbat destinația bunului.

Odată cu schimbarea destinației bunului sunt aplicabile prevederile pct. 19 din H.G. 244/2001 privind Normele metodologice de aplicare a Legii 133/1999, art. 144 din Legea 141/1997 privind Codul Vamal coroborate cu art. 394 alin 2 din H.G. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României care specifică faptul că elementele de taxare în baza cărora se calculează drepturile de import sunt cele în vigoare la data schimbării destinației , valoarea în vamă fiind cea declarată la data importului.

Având în vedere cele de mai sus se reține faptul că organul de control vamal a procedat în mod legal la calculul diferențelor de drepturi vamale , începând cu data de 02.12.2003, dată de la care a luat naștere datoria vamală pentru mijlocul de transport în cauză , motiv pentru care urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată .

Deasemenea urmează a se respinge contestația și pentru dobânzile și penalitățile aferente TVA potrivit principiului de drept “accesoriul urmează principalul “

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și in temeiul art.185 din O.G..92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată se:

DECIDE

Respingerea contestației formulată de către SC. X SRL referitor la TVA și accesoriile aferente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termenul prevăzut de Legea nr.554/2004 privind contenciosul administrativ